

лѣна дурѣ и вода проигра. *D. S. 10, 57—59.* Всякъ отъ тѣя момскы дружинны водѣтъ съ себе си и по единѣ свирецѣ съ кавалѣ, свиркѣ или цыгулкѣ; а по вѣдѣ си новѣтъ знаѣтъ сички да свирѣтъ свирѣи и кавалы. *Пк. 88.* Силна-та страсть ме подкани Свирчица-та си да зема. *Л. Д. 1875 р. 122. 2)* голень: Протѣганіе цѣлѣ-тъ си снага на една а послѣ и на другѣ страна, а за това съ една-тъ рѣкѣ трѣбва да ся допира до свиркѣ-тъ, а друга-та да дръжи на горѣ отвѣсно. *ib. 69 р. 204.*

Свирня *с. ж.* играње (на свирѣли, на инструм.), музыка: Опытни овчари съ свирни си управляватъ стада. Овчари, кой ѣ пасалъ нѣколко години едно и истое стадо, и ѣ привучилъ овцы отъ малкъ да имъ свирити до толкова ся сѣ обучили да слушатъ свирнѣ, що то, кѣту имъ засвиритъ далѣкъ, сами ставатъ отъ полугаря и трѣгатъ по гласу кавала, та отиватъ на нашѣ! *Пк. 135.* На врѣмѣи гайдата млѣква за да сачюватъ думитъ на пѣсень-та, а на врѣмени подзема си пакъ свирната. *Зк. 43.*

Свиrolъ *с. м.* свирѣль: Та искара шаренѣ кавалѣ—, пишанѣ свиролѣ, На си фати да си свире. *М. 204.*

Свирчо *с. м.* играющій на свирѣли.

Свирчовина *с. ж.* бузина (*син. бѣзъ*): Цвѣтове отъ свирчовина (бѣсъ). *Л. Д. 70, 184.*

Свирѣ *м. дм.* **Свирнѣ** *м. св.* 1) играю, заиграю (на свирѣли): Със тѣнка свирка не свирѣ. *Д. р. 4.* Со писанѣ кавалѣ свирѣше, Оу кавалотѣ редеше. *В. 356.* Тулесемъ сѣ по затѣ шума—, по затѣ дрека, Дочу свиратѣ карадузень. *М. 226.* Свиресемъ карадузень. *ib.* Отидоѣ каде свадба чинѣтъ, Свирби свирѣтъ, ора ми играетѣ. *М. 65.* Со баглама не свируватѣ И со уста не пекватѣ. *М. 210.* Свирѣ свирче Свирѣли ти деца по Романія. *Люб. 34. 2)* вообще на какомъ либо музыкальномъ инструментѣ: Защо нашите дѣщери сѣ обязаны да свиратѣ на фортепьяно, да играятѣ полки-мазурки, да праватѣ нѣкакви си цвѣта? *З. 202.* Да свирятѣ на піано (дѣвойкѣ-ты). *Л. Д. 1874 р. 100.* Кога-то горѣлъ Римъ, той седѣлъ въ своѣ-тъ палатѣ и свирѣлъ съ арфѣ. *Л. 132.* Ще дойде време, кога-то въ Прага ще свирѣ музыка, а ще ся чува и въ Виена. *Л. Д. 1876 р. 95. 3)* свищу, свисну (*однокр.*) засвищу (*о вѣтрѣ, пумѣ и пр.*), шиплю (*о змѣи*): Какво? извикалъ Янаки и свирналъ. Изведнашъ стая-та ся напѣлнила съ дяволе. *З. 116.* Вѣтрѣтъ свиреше страшно, земята ся трѣсеше. *Р. А. 141.* Измежду кашлица-тъ и говореніе-то слуша ся да хѣхре и да му свирѣ, като минува въздухъ-тъ прѣзъ трѣкляна. *Л. Д. 1871 р. 134.* На дърѣ птяченце свирѣше Свирѣше и думаше. *D. S. 7, 61—62.* Смоковетѣ свирѣха, до толкова страшно што кантеше пропастѣта. *X. II, 27.* **Свирене** *с. с.*